

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010109
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010109.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.10.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

K.Á. L., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom T. XXX/XX E. R., okr. Kežmarok, t. č. ÚVV Prešov,

uznáva sa za vinného, že

dňa 01.01.2020 v čase okolo 03.05 hod. v Bare Z. M., na ul. Q. X, Spišská Belá, okr. Kežmarok, fyzicky zaútočil voči príslušníkom Policajného zboru Obvodného oddelenia PZ Spišská Belá npor. C. O., ČOZ: XXXXXX, a ppráp. A. G., ČOZ: XXXXXX, ktorí boli oblečení v služobnej uniforme s riadnym označením príslušnosti k PZ, tým spôsobom, že počas toho, ako vykonávali služobný zákrok voči G. L., a to pri použití donucovacích prostriedkov a priložení pút podľa § 52 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore, bránil npor. C. O. vo vykonaní služobného zákroku strkaním a odťahovaním ho od G. L., na čo bol vyzývaný opakovane, aby upustil od protiprávneho konania, na to však nereagoval a fyzicky zaútočil aj voči ppráp. A. G. vykonávajúcemu služobný zákrok a to tak, že ho dvakrát strhol na zem, kde spolu na zemi zápasili, následne bol vyvedený zákazníkmi z baru von, kde pri tom ako obžalovaný K. L. kľučal na zemi pred barom schmatol nohu k nemu prichádzajúceho ppráp. A. G. a stiahol ho na ľavé koleno k zemi, kde po výzve upustil od ďalšieho protiprávneho konania, čím svojim konaním príslušníkovi policajného zboru npor. C. O. nespôsobil zranenie a ppráp. A. G. spôsobil obojstranné pomliaždenie kolien, ktoré si nevyžiadalo liečenie,

t e d a

použil násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa,

č í m s p á c h a l

prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 37 písm. f/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ů j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 22.03.2021 obžalobu pod sp. zn. Pv 24/20/7703-60 na K. L. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, že dňa 01.01.2020 v čase okolo 03.05 hod. v Bare Z. M., na ul. Q. X, Spišská Belá, okr. Kežmarok, fyzicky zaútočil voči príslušníkom Policajného zboru Obvodného oddelenia PZ Spišská Belá npor. C. O., Č.: XXXXXX, a ppráp. A. G., ČOZ: XXXXXX, ktorí boli oblečení v služobnej uniforme s riadnym označením príslušnosti k PZ, tým spôsobom, že počas toho, ako vykonávali služobný zákrok voči G. L., a to pri použití donucovacích prostriedkov a priložení pút podľa § 52 ods. 1 písm. a/ zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore, bránil npor. C. O. vo vykonaní služobného zákroku strkaním a odťahovaním ho od G. L., na čo bol vyzývaný opakovane, aby upustil od protiprávneho konania, na to však nereagoval a fyzicky zaútočil aj voči ppráp. A. G. vykonávajúcemu služobný zákrok a to tak, že ho dvakrát strhol na zem, kde spolu na zemi zápasili, následne bol vyvedený z baru von, kde pri tom ako obžalovaný K. L. kľučal na zemi pred barom schmatol nohu k nemu prichádzajúceho ppráp. A. G. a stiahol ho na ľavé koleno k zemi, kde po výzve upustil od ďalšieho protiprávneho konania, čím svojim konaním príslušníkovi policajného zboru npor. C. O. nespôsobil zranenie a ppráp. A. G. spôsobil obojstranné pomliaždenie kolien, ktoré si nevyžiadalo liečenie, pričom prokurátorka tento skutok právne kvalifikovala ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný K. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.06.2021 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu /vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov - poškodených, svedkov, prečítaním obsahu znaleckého posudku, obsahu listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný K. L. po poučení o svojich právach, na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 121 ods. 2 Trestného poriadku využil svoje právo a odmietol vypovedať. Obžalovaný rovnaké právo využil aj v prípravnom konaní.

Svedok - poškodený C. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ako príslušník OO PZ Spišská Belá bol dňa 01.01.2020 počas Silvestrovskej noci vyslaný spolu s kolegom G. operačným dôstojníkom do baru Z. M. v Spišskej Belej s tým, že tam dochádza k porušovaniu verejného poriadku, čo oznámila predávajúca v bare, ktorá si nevedela poradiť s G. L.. Okrem ich hliadky bola na miesto vyslaná aj hliadka, ktorú tvorili policajti E. K. B.. Keď prišli do baru, bol tam relatívny kľud a čašníčka im povedala, že G. L. nereaguje na jej výzvy na opustenie baru a tak ho spolu s kolegom vyzvali, aby opustil bar. Nakoľko L. na to nereagoval, boli voči nemu použité donucovacie prostriedky. Ako pacifikoval G. L., ktorý v tom čase ležal na zemi a on pri ňom kľučal, zrazu pocítil, ako ho niekto silno ťahá zozadu až tak, že ho to dvihlo zo zeme. On sa otočil a upozornil ho slovami „prestaň“. Tým mu dotýčny, ktorého v pojednávacej miestnosti stotožnil ako obžalovaného, prekážal pri zákroku. Obžalovaného zazrel vtedy, ako sa s týmito slovami otočil a za obžalovaným stál jeho kolega G.. Svedok - poškodený po prečítaní časti jeho výpovede z prípravného konania za účelom odstraňovania rozporov, kedy vypovedal, že „pri tom, ako používal donucovacie prostriedky som na ľavom ramene ucítil úder, ktorému som nevenoval pozornosť, nakoľko som pacifikoval G. L.. Kto ma do chrbta udrel, povedať neviem, nevidel som ho, nakoľko som vykonával zákrok“ uviedol, že táto výpoveď z prípravného konania je pravdivá a najprv pocítil úder a potom ťahanie za rameno. Pociťoval to ako silné chytenie za rameno a potiahnutie. Ako svedok - poškodený ďalej vo svojej výpovedi uviedol, v bare bolo intímne osvetlenie a najviac to bolo osvetlené pred barom, odkiaľ doliehalo svetlo aj na miesto, kde robil zákrok. V bare bolo v tom čase veľa ľudí, nedalo sa tam pohybovať a bolo tam natesno. Čím skôr podľa neho trebalo spacifikovať L. a vyviešť ho von z baru, aby nedošlo k nejakej inej iniciatíve. Predtým G. L. poznal a vedel, proti komu vykonáva zákrok. S L. sa dalo komunikovať, lebo hudba hrala potichu. V tom čase bol on ako aj zasahujúci kolega oblečení v služobnej rovnošate. Nakoľko obžalovaného zazrel iba keď sa otočil, nevedel uviesť, v akom stave bol obžalovaný z hľadiska požitia alkoholu. Nevie, či potom, ako povedal obžalovanému „prestaň“

ho kolega odtiahol alebo obžalovaný sám prestal. Konaním obžalovaného mu nevznikla žiadna ujma na zdraví, len mu obžalovaný natrhol gombík na uniforme.

Svedok - poškodený A. G., príslušník OO PZ Spišská Belá vypovedal, že po príchode do baru Z. M. začali s kolegom O. vykonávať služobný zákrok voči G. L., ktorý bol pacifikovaný na zemi a boli mu prikladané služobné putá. V tom čase ku poškodenému kolegovi O., ktorý vykonával služobný zákrok voči L. pristúpil obžalovaný, ktorý do neho udieral a dobiedzal do neho a snažil sa mu brániť v zákroku. On obžalovaného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania a odsunul ho nabok. Po spútaní L. pristúpil k obžalovanému, kedy sa začal ich vzájomný súboj, počas ktorého sa spolu naťahovali, držali sa a spoločne spadli na zem, kde spolu zápasili a niektorí návštevníci baru sa ich snažili od seba odtrhnúť. To sa im podarilo a obžalovaného vyviedli pred bar. Keď aj on vyšiel pred bar a pristúpil k obžalovanému, ktorý tam kľučal na zemi, obžalovaný ho chytil za nohu a stiahol ho na zem tak, že aj on bol na zemi na jednom kolene. Následne obžalovaného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania, kedy obžalovaný výzvu uposlúchol a koleno mu pustil. To trvalo asi jednu minútu. Pred barom bola kamenná dlažba, sneh tam nebol a možno tam bol menší ľad. Vtedy nepršalo a ani nesnežilo. Obžalovaný po vstupe do baru nebol ich prioritou lebo oni sa venovali L.. Obžalovaného vyzval raz, keď bránil v zákroku kolegovi O. a druhý krát, keď sa obžalovaný začal s ním naťahovať. Tých výziev bolo v oboch prípadoch viac, lebo obžalovaný na nich nereagoval. Na osobu obžalovaného si v pojednávacej miestnosti už presne nepamätal, pričom obžalovaný bol vtedy viac ostrihaný. Jednoznačne však potvrdil, že bol to obžalovaný, kto napadol kolegu O.. Predtým obžalovaného nepoznal. Predpokladal, že obžalovaný mal vtedy vypitý alkohol ale vedel chodiť, reagoval a v tom momente to neskúmal, pretože to sa zisťovalo až neskôr. Nejaké zranenie nemal ale bol na lekárskom ošetrení. V bare bola viditeľnosť znížená ale dali sa rozpoznať farby, tvary a osoby. V bare bolo plno ľudí, ktorí sa bavili a niektorí pozerali, čo sa deje. V bare bolo viac ľudí, ale neboli natlačení na seba a oni si s kolegom vytvorili priestor na zákrok. V čase, keď vstúpili do baru, bol L. pri bare a obžalovaný k nemu chodil a odchádzal, a to v čase, keď sa L. rozprával s kolegom O.. On sa do rozhovoru nezapájal a zapojil sa až do zákroku voči L.. Keď obžalovaný bránil svedkovi O. v zákroku, toho vyzval v zmysle zákona, aby upustil od protiprávneho konania. Myslí si, že mu obžalovaný na to nič nehovoril. Na zem spadol preto, lebo ho obžalovaný svojim telom na zem stiahol. On spadol ako prvý a obžalovaný spadol na neho. Nevidel však, že by obžalovaný na neho natiahol ruku v snahe udrieť ho. Potom sa postavili a opäť pokračovalo zápasenie a obaja spadli na zem druhý krát. On spadol na pravý bok a obžalovaný ho stále držal a svojou váhou ho tlačil telom. Možno tomu pomohli aj tí, čo ich chceli oddeliť a tlačili sa na nich. Potom sa niekto ocitol medzi nimi a obžalovaného niekto odtiahol alebo vytlačil z baru. Nevie však kto, lebo ležal na zemi. Potom vyšiel von pred bar dokončiť služobný zákrok voči L. a pomôcť pritom svojmu kolegovi. Tiež išiel von stotožniť osobu, s ktorou zápasil. Rozhodol sa tak preto, lebo keď sa postavil po zápase s obžalovaným, kolegovi O. a ani L.L. už v bare nevidel. Vonku pred barom svietilo pouličné osvetlenie a bola slabšia viditeľnosť ako v bare. Dali sa však rozoznať postavy pred barom. Obžalovaný pred barom kľučal alebo sedel na zemi a v priestore pred barom bolo viac ľudí. On pristúpil k obžalovanému ale vzájomne nekomunikovali. Podľa neho obžalovaný bránil kolegovi O. vo výkone služobného zákroku a neuposlúchol výzvu. V tom čase boli obaja s kolegom oblečení v služobnej rovnošate, ktorú bolo rozoznať aj na vzdialenosť dvoch metrov.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. písomným podaním zo dňa 03.09.2021 súdu oznámila, že sa podľa § 46 ods. 7 Trestného poriadku vzdáva všetkých svojich procesných práv prislúchajúcich poškodenej strane a súčasne žiada súd, aby na ňu, ako na poškodeného v ďalšom konaní neprihliadal.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní aj bez návrhu strán trestného konania vypočul svedkov G. E. a N. B., príslušníkov PZ so zaradením na OO PZ Spišská Belá, ktorí tvorili druhú hliadku zasahujúcu v tú noc v bare Z. M..

Svedok G. E. vypovedal, že spolu s kolegom boli vyslaní na zákrok do baru Z. M., kde mala nejaká osoba ohrozovať ostatných návštevníkov baru. Keď prišli na miesto, zistili, že sa jedná o G. L.. Nakolko je to vysoký chlap, vyšli von pred bar a počkali na druhú hliadku v zložení C. O.O. a A. G.. Po príchode tejto druhej hliadky, všetci štyria vstúpili do baru. Kolega O. sa snažil presvedčiť L., aby prestal polievať zákazníkov baru a išiel s nimi von z baru. L. na to nereagoval a preto s kolegom O. použili voči nemu donucovacie prostriedky v zmysle zákona o policajnom zbore a to hmaty a chvaty. On sa venoval zákroku voči L. a len letmo zaregistroval, ako nejaká osoba skočila do kolegu O. a až neskôr zistil, že sa jednalo o obžalovaného. Teraz už nevie povedať, či obžalovaný do O. šťuchal alebo ho ťahal. L. bol v tom čase

na zemi, oni s kolegom kľáčali pri ňom a on to videl iba periférne. Bol to iba moment. Nevie, ako na to reagoval kolega O., lebo sa venoval tomu, ako založiť páku na ruku a nohu L.. Obžalovaného predtým nepoznal a o jeho identite sa dozvedel až na policajnom oddelení. Po spacificovaní L. ho s O. vyviedli z baru von a naložili ho do služobného motorového vozidla, ktoré mali pristavené pri bare. Išlo to ťažko a trvalo to nejakých 10 minút. Už nevie, čo sa potom dialo v bare a dozvedel sa to až na policajnej stanici. Nevie, čo v bare medzitým robili jeho kolegovia G. a B.. Čo sa dialo pred barom tiež nevie, väčšina ľudí už v tom čase vyšla pred bar. Všetci štyria mali v tom čase oblečené služobné rovnošaty. Viditeľnosť v bare bola primeraná a dali sa rozpoznať tváre, pričom oni L. spoznali hneď. Pred barom svietilo pouličné osvetlenie. V bare bolo cca 40 ľudí a bar bol plný. Dalo sa tam však hýbať. Ako predviedli obžalovaného na policajné oddelenie, obžalovaný bol riadne opitý ale vylúčil, že by obžalovaný spadol na kolegu O., lebo stabilitu mal dobrú a na oddelení do všetkého kopal a všetko rozbíjal. Žiadne konanie obžalovaného voči poškodenému G. nevidel. Len z kamerového záznamu, ktorý potom videl vie, že obžalovaného z baru vyviedli zákazníci, ale on to, čo sa dialo v bare na vlastné oči nevidel.

Svedok N. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s kolegom E. boli v ten večer v pomocnej hliadke, pričom hlavnú hliadku tvorili kolegovia O. a G.. Blížil sa koniec ich nočnej služby, keď dostali oznámenie, že v bare Z. M. má vystrájať G. L.. Keď ako prví s kolegom E. prišli do baru, vošli dnu a videli, že sa G. L. správa agresívne, skákal v priestoroch baru ako zmyslov zbavený, kopal do hracieho boxera a na ich výzvy, aby sa upokojil, nereagoval. Nakoľko G. L. je robustnej postavy a správal sa agresívne, situáciu vyhodnotili tak, že išli von pred bar a privolali hlavnú hliadku v zložení O. a G.. Po príchode tejto hlavnej hliadky sa všetci štyria presunuli do priestorov baru. Kolegovia E. K. O. sa začali venovať L. a on videl, ako sa obžalovaný zrazu z niektorej strany objavil a začal hovoriť O., že prečo riešia L., že L.Č. nič neurobil. Potom videl, ako obžalovaný zatiahol rukami kolegu G., ktorý obžalovaného vyzval, aby tento upustil od protiprávneho konania. Obžalovaný bol v tom čase zjavne pod vplyvom alkoholu a zhodil kolegu G. na zem. Obaja sa potom naťahovali na zemi a začala sa medzi nimi roztržka, ktorá trvala niekoľko minút. Ľudia v bare ich začali rozdeľovať a aj obžalovanému hovorili, nech ho nechá, že je to policajt. Následne obžalovaného nejakí ľudia vyviedli z baru von, kde sa odohral ešte jeden útok na kolegu G., pri ktorom mu obžalovaný skočil po nohe, ale to už nevie presne. Keď vyšiel pred bar, druhá hliadka riešila L. a on sa išiel pozrieť, čo sa deje tam, lebo L. kričal, že je to policajná brutalita. Keď sa presúval ku kolegom a L. počul, že pred barom je druhá mela. Keď potom prišiel pred bar, obžalovaný a kolega G. boli opäť v sebe a na zemi, pričom obžalovaný G. stískal nohu. Kolega G. sa pokúšal dostať zo zovretia ale nedarilo sa mu to, potom sa to nejako ukludnilo. Ani pred barom sa to teda podľa svedka neskončilo a obžalovaný pokračoval v takomto správaní aj naďalej a to aj keď im prišli pomôcť mestskí policajti. Pri zadržaní kládol obžalovaný aktívny odpor, nechcel ísť s nimi, a preto voči nemu použili chvaty a hmaty a odviedli ho na policajné oddelenie. Všetci štyria boli oblečení v služobných rovnošatách. Obžalovaný podľa svedka išiel voči kolegovi O. ale on nevidel žiadne jeho protiprávne konanie. Keď obžalovaný stiahol kolegu G. na zem v chodbičke pri bare, bol tam strašne úzky priestor a nahnulo sa tam veľa ľudí. Preto sa aj napriek snahe nedostal ku kolegovi G.. Obžalovaného si všimol, keď začal dobiedzať do O. a už vtedy bolo zjavné, že to k niečomu speje. To dobiedzanie trvalo pár sekúnd. Konflikt obžalovaného s kolegom G. však už trval dve až štyri minúty. V bare bolo šero a aj pred barom bolo osvetlenie, ale už si nepamätá, aké. Pred bar vyšli s kolegom G. z dôvodu, že išli riešiť obžalovaného pre to, čo sa stalo v bare.

Svedkyňa L. R., rodená D. barmanka z baru Z. M. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že k incidentu v ich bare došlo na Silvestra na prelome rokov 2019/2020, pričom v tom čase bol v bare aj G. L., ktorý bol veľmi agresívny. Preto spolu s kolegyňou privolali políciu. Po príchode polície R. G. L. a obžalovaný pri bare a ona stála za barom. Policajti chceli vziať G. L.Č., hádali sa s ním a naťahovali a ten s nimi nechcel ísť. Pamätá si, že L. spútavali na zemi. Obžalovaný v tom čase sedel pri bare a niečo policajtom hovoril ale už si nepamätala, čo to bolo. Podľa nej sa aj zákazníci naťahovali s policajtami ale obžalovaný sa do toho nezapájal. Nepamätá si, že by medzi obžalovaným a policajtami došlo k nejakému konfliktu a bolo to skôr medzi policajtami a zákazníkmi.

Za účelom odstránenia rozporov bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania zo dňa 02.01.2020, kedy vypovedala, že videla, ako zákazníci ťahali K. preč od policajtov, kde následne sa postavil jeden policajt, pristúpil k K. a následne spadli, niečo mu policajt rozprával, naťahovali sa a následne zasa spadli na zem. K tejto výpovedi svedkyňa uviedla, že trvá na tom, čo vypovedala na hlavnom pojednávaní a už si nepamätá, čo vypovedala pred policajtmi. Obžalovaného predtým poznala z videnia z baru. Pred príchodom policajtov sa obžalovaný správal

normálne a neboli s ním žiadne problémy. L. pred príchodom policajtov chodil hore dole po bare a obžalovaný sa k nemu nijako nepripájal. V bare bolo asi 20 ľudí, stoly boli obsadené, bolo hlučno a svietilo sa tam obyčajnými lampami.

Súd tiež za účelom odstránenia rozporov prečítal časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania zo dňa 02.01.2020, kedy svedkyňa vypovedala, že policajti chceli vziať G. so sebou a vtedy K. skočil na policajtov odzadu, pretože policajti na zemi spúťavali G. a boli k K. chrbtom. Na to svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že si už nepamätá, čo sa stalo a ani čo vypovedala pred policajťmi. Vtedy si to asi pamätala, keď tak vypovedala.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní prečítal obsah písomného znaleckého posudku č. 07/2020, ktorý v prípravnom konaní vypracoval znalec zapísaný v zozname znalcov v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. M. M.. Ten po oboznámení sa s obsahom výpovedí svedkov poškodených a svedkyne D. z prípravného konania a po vlastnom vyšetrení obžalovaného formuloval záver, že u obžalovaného nezistil príznaky duševného ochorenia, poruchy v oblasti vnímania, myslenia, emotivity, nezistil závažnejšie prejavy úzkosti, štrukturálne ani obsahové poruchy myslenia, úsudok obžalovaného je primeraný a nejaví patologické prvky. Ide o juvenilnú, nezrelú osobnosť. U obžalovaného nezistil duševné ochorenie, ktoré by mohlo mať vplyv na jeho rozpoznávacie, resp. ovládacie schopnosti v čase spáchania skutku. V tom čase bol obžalovaný v strednom stupni opitosti. Je zrejmé, že pod vplyvom alkoholu mal oslabené úsudkové schopnosti, obžalovaný uvádza čiastočnú amnéziu na okolnosti skutku ale bol si vedomý, že boli prítomní policajti. Obžalovaný mal v nepodstatnej miere zníženú schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a v nepodstatnej miere zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, a to v dôsledku požitia alkoholu, ktorého účinky sú obžalovanému dobre známe. Obžalovaný podľa znalca nadhodnocuje množstvo alkoholu, ktorý vypil pred skutkom. Obžalovaný netrpí duševným ochorením a ani defektom intelektu a je mu známe, že existujú zákony a obžalovaný v plnej miere rozumie podstatu trestného činu útoku na verejného činiteľa. Z vyšetrenia a pod vyhodnotením objektívnych informácií je podľa znalca možné u obžalovaného usudzovať na rozvíjajúcu sa závislosť na alkohole v II. štádiu podľa Jellineka. Preto znalec odporučil nariadiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, s čím obžalovaný súhlasí.

Zo zápisnice o vydaní počítačových údajov spísanej dňa 11.06.2021 vyplýva, že C. A., prevádzkovateľ baru Z. M. vydal z počítačového systému kamerový záznam monitorujúci priestor baru zo dňa 01.01.2020 od 02.00 do 01.01.2020 do 04.00 hod. Uvedený kamerový záznam bol prehratý ako dôkaz na hlavnom pojednávaní. Z jeho obsahu je zrejмый zákrok štyroch policajtov, pričom dvaja z nich sa najskôr zhovárajú s neznámym mužom pri bare, následne ho zvalili na zem a zakladali mu putá. Tretí policajt sa už mimo záberu kamery dostal do potýčky s iným mužom. Kamera zachytáva priestor pred barom.

Zo zápisnice o prehliadke tela vykonanej u poškodeného A. G. dňa 01.01.2020 o 06.40 hod. vyplýva, že tento sa prehliadke tela podrobil dobrovoľne. Z tejto prehliadky bola vykonaná fotodokumentácia obsahujúca šesť farebných fotografií zachytávajúcich pohľad na celé telo poškodeného G. a potom detail jeho kolena. Súd tiež prečítal úradný záznam spísaný svedkami - poškodenými C. O. a A. G. a E. G. E. a N. B. zo dňa 01.01.2020, v ktorom opísali postup pri zákroku v bare Z. M. ako aj správanie sa obžalovaného v bare a v priestore pred barom.

Z lekárskej správy vypracovanej lekárkou chirurgickej ambulancie nemocnice v Kežmarku MUDr. M. X. dňa 01.01.2021 o 10.49 hod. po vyšetrení poškodeného A. G. vyplýva, že toho dňa ráno asi okolo 03.10 hod. bol po súboji s páchatelom zhodený na zem, pričom spadol na obe kolena a neskôr mu páchateľ skončil na ľavú dolnú končatinu, ktorú mu telom priľahol. Od incidentu má bolesti oboch kolien, vľavo v oblasti jabĺčka a vpravo v oblasti úponu pod jabĺčkom. Objektívnym nálezom bolo zistené, že obe kolena sú bez deformity a opuchu, ich hybnosť je voľná a je tam palpačná bolesť.

Z vyšetrenia krvi odobratej obžalovanému dňa 01.01.2020 o 10.04 hod. vyplýva, že laboratórnym vyšetrením bola zistená prítomnosť etanolu v krvi 1,20 g/l. Dychovou skúškou vykonanou dňa 01.01.2020 o 17.54 hod. už u obžalovaného nebola zistená prítomnosť alkoholu v dychu.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný K. L. bol pred spáchaním prejednávaneho skutku celkovo 9 krát priestupkovo postihnutý, z toho päťkrát za

priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, resp. zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Dvakrát bol postihnutý za priestupok podľa § 48 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch spočívajúci v zákaze konzumácie alkoholu na území mesta Spišská Belá a dvakrát bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy v jednom prípade poškodil zariadenie baru Z. M. a v druhom prípade poškodil stromček a tyč dopravnej značky. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej dňa 06.04.2020 Mestom Spišská Belá vyplýva, že obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt v meste, pričom obžalovaný bol dvakrát postihnutý za priestupky spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov na verejnom priestranstve, ktoré sú uvedené aj vo vyššie uvedenej ústrednej evidencii priestupkov. Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 29.03.2020 vyplýva, že obžalovaný sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane. Disciplinárne potrestaný a ani odmenený nebol a od 06.02.2020 pracuje v kuchyni.

Z odpisu registra trestov SR týkajúceho sa záznamov o obžalovanom aktuálnom ku dňu 30.09.2021 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 9T 13/2019. Súd tento spis pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci vykonaného dokazovania prečítal jeho podstatný obsah. Z tohto spisu vyplýva, že prokurátor doručil súdu dňa 04.02.2019 návrh na chválenie dohody o vine a treste uzavretej s obžalovaným, ktorú súd rozsudkom zo dňa 18.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2019 potvrdil a uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, že dňa 1.10.2017 asi o 00.15 hod. v Spišskej Belej, okr. Kežmarok, na ul. F. oproti R. N. V. Q. „..“ na voľnom priestranstve potom, ako sa K. L. pretláčal rukami s K. U. priamo na elektrickej rozvodnej skrini verejného osvetlenia a po opakovanej prehre v pretláčaní začal po elektrickej rozvodnej skrini verejného osvetlenia začal búchať päťami, snažil sa ju vylámať rukami a následne aj do skrine kopal dovtedy, dokiaľ nespadla na zem a rozlomila sa, potom sa ju snažil napraviť K. U. a dať ju späť, avšak K. L. znova do nej kopol a skriňa spadla na zem, pričom vtedy došlo k výpadku verejného osvetlenia na ulici F., ul. M. E. K. Z. M. U., čím takto spôsobil pre Mesto Spišská Belá škodu v sume 789,60€, a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 8.10.2016 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola rozkazom Okresného úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy v Kežmarku o uložení sankcie za priestupok sp. zn. OU-KK-OVVS-2016/010926 zo dňa 1.12.2016, právoplatným dňa 17.1.2017 uložená pokuta v sume 40,- Eur, pričom súd tento skutok v súlade s dohodou o vine a treste v rozsudku právne kvalifikoval ako zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a zároveň aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a uložil mu dohodnutý úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní troch rokov, pričom počas trvania skúšobnej doby bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu, ku ktorej náhrade súd obžalovaného zaviazal v prospech poškodeného Mesta Spišská Belá vo výške 789,60 Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli jednak strany trestného konania a jednak vykonal tie dôkazy, ktoré sám súd považoval za nevyhnutné vykonať vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu tak, aby súd mohol bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom v zmysle Trestného zákona a ak áno, akým a či tento trestný čin spáchal obžalovaný, a ak áno, či je obžalovaný za tento skutok treste zodpovedný. Súd zdôrazňuje, že v zmysle § 2 ods. 19 Trestného poriadku môže pri posudzovaní týchto otázok vychádzať len z tých dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané spôsobom uvedeným v Trestnom poriadku. Všetky vykonané dôkazy zároveň musí súd vyhodnocovať nielen každý z nich samostatne ale tiež musí vyhodnocovať aj ich vzájomný kontext, ktorý spoločne všetky vykonané dôkazy vytvárajú.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že dňa 01.01.2020 v čase okolo 03.00 hodiny prišli k baru Z. M. dve hliadky polície, jedna pomocná v zložení N. B. a G. E. a druhá hlavná v zložení C. O. a A. G.. Všetci štyria boli ako príslušníci Policajného zboru SR služobne zaradení na Obvodné oddelenie PZ Spišská Belá a počas celého služobného zákroku v bare boli oblečení v služobnej rovnošate, ktorou v zmysle § 13 ods. 2 písm. a) zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore preukazovali príslušnosť k policajnému zboru. Všetci štyria svedkovia, resp. svedkovia - poškodení oblečení služobnej rovnošaty v tom čase potvrdili a vyplýva to aj z kamerových záznamov z priestoru baru, z ktorých je zrejmé, že reflexné prvky služobnej rovnošaty vrátane nadpisu „POLÍCIA“ boli jednoznačne zreteľné a viditeľné aj pri osvetlení baru. Všetci štyria príslušníci policajného zboru

teda takto vstúpili do priestorov baru a to za účelom plnenia si služobných povinností v zmysle § 2 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore, teda zákroku voči agresívnemu správaniu sa G.K. L., ktorý v priestoroch baru poškodzoval jeho zariadenie a napádal ostatných návštevníkov baru, pričom nerešpektoval výzvy pracovníčok baru, aby tento bar opustil, čo bolo aj dôvodom privolania hliadky polície. Uvedené potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa R.. Prítomnosť poškodených C. O. a A. G. v bare bola teda služobného charakteru za účelom vykonania služobného zákroku voči G. L., čím si prítomní príslušníci policajného zboru plnili svoje zákonné povinnosti a pri nich používali zákonné oprávnenia, ktoré im zákon o policajnom zbore umožňuje, a to výzvy, hmaty, chvaty a donucovacie prostriedky spočívajúce v priložení služobných pút (§ 50 a nasl. zákona o policajnom zbore).

Svedok - poškodený C. O. a svedok G. E. vykonávali služobný zákrok voči G.O. L., ktorý odmietal ich výzvy na opustenie baru a preto proti nemu použili donucovacie prostriedky spočívajúce v použití hmatov, chvatov a priložení pút. Obaja títo svedkovia vypovedali, a je to zaznamenané aj na kamerovom zázname, že pritom museli G. L. zvaliť na zem a tam ho pacifikovať. Prítomnosť zákroku obaja pri ňom kľáčali. Svedok - poškodený C. O.Š. jednoznačne v prípravnom konaní vypovedal, že počas toho, ako kľáčal, pocítil na ľavom ramene úder a na hlavnom pojednávaní potvrdil, že to bol najprv úder a potom potiahnutie za rameno. Ako sa otočil, zazrel pôvodcu útoku, ktorého neskôr stotožnil ako obžalovaného. Dôsledkom tohto konania nebolo síce jeho zranenie ale došlo k roztrhnutiu gombíka na služobnej rovnošate. Uvedenú výpoveď svedka - poškodeného C. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil aj svedok - poškodený A. G., ktorý vypovedal, že obžalovaný zozadu pristúpil k C. O., ktorý v tom čase vykonával služobný zákrok a toho udieral a dobiedzal do neho s cieľom zabrániť mu v služobnom zákroku. To bolo aj dôvodom na to, aby obžalovaného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania a následne realizoval služobný zákrok voči obžalovanému. Teda tak svedok - poškodený C. O.Š. ako aj svedok - poškodený A. G. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností uviedli konanie obžalovaného, ktoré smerovalo voči poškodenému C. O.Š. a ktoré malo charakter fyzického útoku vo forme strkania a odťahovania príslušníka policajného zboru od G. L., ktorého jednoznačným a nespochybniteľným cieľom bolo zabrániť odvedeniu G. L. z baru von a následne predvedenie na policajné oddelenie, čím obžalovaný bránil vykonaniu služobného zákroku, pričom takto konanie obžalovaného hodnotili aj obaja svedkovia - poškodení. Aj svedok G. E. potvrdil, že obžalovaný do C. O. „skočil“, pričom tento pojem vysvetlil tým, že do neho obžalovaný šťuchal resp. strkal, a to v čase, keď kľáčali nad L. a snažili sa prekonať jeho odpor pri obmedzovaní jeho osobnej slobody. Hoci svedok B. nevidel žiaden fyzický útok obžalovaného na jeho kolegu O., videl, ako obžalovaný niečo hovoril Ovšonkovi, čo len potvrdzuje výpoveď svedkyne R., že obžalovaný nechcel, aby L. policajti odviekli. Konanie obžalovaného však bolo podľa svedka B. dôvodom, prečo poškodený G. začala vyzývať obžalovaného, aby upustil od protiprávneho konania. Napokon do kontextu všetkých týchto výpovedí vytvárajúceho obraz o konaní obžalovaného voči zasahujúcemu príslušníkovi PZ C. O. zapadá aj výpoveď svedkyne L.U. R. (D. D.) z prípravného konania, ktorá bezprostredne po skutku dňa 02.01.2020 vypovedala, že policajti chceli vziať G. L. a vtedy obžalovaný skočil na policajtov odzadu, pretože policajti na zemi spúťavali Maroša a boli k obžalovanému chrbtom. Obžalovaný podľa nej nechcel, aby policajti vzali G. L. preč. To, že svedkyňa R. na hlavnom pojednávaní zmenila výpoveď v tom, že obžalovaný len sedel pri bare a len slovné hovoril policajtom, aby L. nechali tak, že L. nič nerobil, nič nemení na pravdivosti jej výpovede z prípravného konania, pretože svedkyňa nevedela na hlavnom pojednávaní dôveryhodne vysvetliť tak podstatnú zmenu svojej výpovede a vysvetlenie s tým, že si to nepamätá, hoci jej to bolo prečítané, nie je žiadnym dôvodom na to, aby súd nebral do úvahy jej výpoveď podanú bezprostredne po skutku, pričom táto korešponduje s výpoveďami všetkých štyroch policajtov a s kamerovým záznamom, na ktorom je konanie obžalovaného voči policajtom jasne a zreteľne viditeľné. Preto súd ako pravdivú hodnotil výpoveď svedkyne R. z prípravného konania.

Toto konanie obžalovaného voči poškodenému C. O. bolo dôvodom na realizáciu služobného zákroku voči obžalovanému zo strany poškodeného A. G., ktorý ako vypovedal na hlavnom pojednávaní, obžalovaného vyzval, aby upustil od protiprávneho konania a nebránil v služobnom zákroku, na čo obžalovaný nereagoval a stiahol ho na zem, kedy poškodený G. spadol na pravý bok alebo chrbát a obžalovaný ho celý čas držal na zemi. Potom sa obaja postavili a obžalovaný pokračoval v zápase s poškodeným G., pri ktorom obaja opäť spadli na zem. Po celý čas obžalovaný držal poškodeného G. na zemi a tlačil ho váhou svojho tela. Aj svedkyňa R. (D. D.) v prípravnom konaní vypovedala, že videla, ako obžalovaný ťahal jej zákazníci preč, kde sa jeden z policajtov postavil, pristúpil k obžalovanému a videla, ako obaja spadli na zem, policajt mu niečo hovoril a zase spadli na zem. Táto jej výpoveď, ktorú súd na rozdiel od výpovede z hlavného konania považuje za pravdivú a autentickú

potvrzuje verziu udalosti poškodeného A. G., že obaja spolu zápasili dlhšie a na dvakrát, čo vylučuje verziu obhajoby o náhodnom potknutí sa obžalovaného alebo jeho natlačenia davom. Z priebehu útoku obžalovaného na poškodených O. a G. je zrejmé, že obžalovaný mal vôľu na policajtov útočiť a motívom jeho konania bola snaha pomôcť L., ktorého chceli zasahujúci policajti najprv vyviešť z baru von a potom predviešť na policajné oddelenie. Hoci v bare bolo veľa ľudí, čo potvrdili všetci svedkovi a vidno to aj na kamerových záznamoch, všetci štyria policajti vypovedali, že na zákrok mali dosť miesta. V neposlednom rade útok obžalovaného na poškodeného G.Í. vo svojej výpovedi potvrdil aj svedok B., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný po výzve svedka - poškodeného G., aby upustil od protiprávneho konania, toho zhodil na zem do chodbičky, kde sa potom na zemi naťahovali a to trvalo niekoľko minút. Zhodne so svedkom - poškodeným G. tiež vypovedal, že sa ich snažili oddeliť zákazníci baru, čo sa im aj podarilo a obžalovaného vyviedli von z baru. V tomto smere preto aj súd upravil skutok uvedený v obžalobe v tom, že obžalovaného z baru von vyviedli zákazníci. Aj z kamerového záznamu z priestorov baru Z. M. je vidno dynamický pohyb ľudí mimo záberu kamery a vyvedenie obžalovaného von. Aj tento dôkaz jednoznačne svedčí o pravdivosti výpovedí svedkov - poškodených C. O. a A. G., ktorí bez podstatných rozporov vypovedali o konaní obžalovaného voči ich osobám v priestoroch baru Z. M. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a ich výpovede sú jednoznačne potvrdzované aj výpoveďami svedkov E. a B., ktorí zo svojho pohľadu opísali zákrok voči L. ako aj konanie obžalovaného. Ich výpovede sú potvrdzované aj svedkyňou R. v prípravnom konaní a tiež kamerovým záznamom z priestorov baru. Naopak, nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by túto reťaz dôkazov spochybnil alebo dokonca vyvrátil.

Tretia časť konania spočívajúca v útoku obžalovaného na poškodeného A. G. sa odohrala pred barom, kde obžalovaného zákazníci baru vyviedli a kam za ním išli aj poškodený G. a svedok B. práve s cieľom vykonať voči obžalovanému služobný zákrok za jeho útok v bare na poškodeného G.. Ako svedok G. vypovedal, vyšiel von pred bar, aby pomohol kolegom so zákrokom voči L., ktorí ho už z baru medzitým vyviedli a zároveň chcel stotožniť osobu, ktorá na neho útočila v bare. Čiže je opäť konanie poškodeného G. jednoznačne spojené s výkonom jeho právomoci policajta v zmysle zákona o policajnom zbore. Ako vypovedal svedok - poškodený G., obžalovaný pred barom kľučal alebo sedel na zemi a keď k nemu pristúpil, obžalovaný ho chytil za nohu a stiahol ho na zem. Túto nohu mu držal a až na výzvy, aby upustil od protiprávneho konania mu nohu pustil. Na mieste bol možno ľad, ale z výpovede tohto svedka - poškodeného jednoznačne vyplýva úmysel obžalovaného chytiť ho za nohu a pokračovať tak v zápase, ktorý sa odohral v bare. To, že obžalovaný držal nohu vylučuje verziu obhajoby, že sa chcel len postaviť, lebo bol opitý, pretože ako uviedli všetci zasahujúci policajti, obžalovaný mal síce požitý alkohol, ale nemal problém s chôdzou alebo koordináciou. Aj jeho ďalšie správanie, kedy sa vzpieral svojmu predvedeniu a na miesto bola privolaná aj mestská polícia nasvedčuje motívu jeho konania pred barom, ktorým bol úmyselný útok na poškodeného G. a nie iba snaha zdvihnúť sa zo zeme tak, že sa chytí nohy policajta. Svedok -poškodený G. neopisoval úchyt ale jednoznačné stiahnutie na zem. Aj svedok B. vypovedal, že videl, ako obžalovaný držal kolegu G. za nohu a kolega sa z toho zovretia nevedel dostať. Tým spôsobil poškodenému G. obojstranné pomliaždenie kolien, čo vyplýva aj lekárskej správy MUDr. X. vypracovanej toto istého dňa.

Všetky uvedené dôkazy, ktoré súd vykonal a vyššie uvedeným spôsobom vyhodnotil dovoľujú súdu vysloviť záver o tom, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný, ktorého ako páchatel'a tohto skutku označili svedkovia - poškodení a tiež svedkovia B., E. K. R.. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. M. jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku v stave maximálne stredného stupňa opitosti a jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, ako aj ovládať svoje konanie bola znížená iba v nepodstatnej miere v dôsledku požitého alkoholu, ktorého vplyvu na svoje správanie si musel byť obžalovaný vedomý a ktorý alkohol požil dobrovoľne. Obžalovaný je tak za toto svoje konanie v plnej miere zodpovedný a nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by mohol viesť k záveru, že obžalovaný, ako duševne zdravý človek mal v čase spáchania skutku právne relevantne zníženú ovládaciu alebo rozpoznávaciu schopnosť.

Vo vzťahu k argumentácii obhajoby súd uvádza, že svedkovia - poškodení a svedkovia predstavujúci zasahujúcich policajtov nevypovedali rozporne ale ich výpovede sú skutkovo zhodné a podporené aj kamerovým záznamom. Z tohto kamerového záznamu je zrejmé, že osvetlenie v bare bolo dostatočné na identifikáciu policajtov oblečených v služobnej rovnošate a množstvo ľudí v bare nemalo na priebeh skutku a ani na konanie obžalovaného žiaden vplyv. Nikto do obžalovaného nesácal a obžalovaný sám

z vlastnej vôle pristúpil k policajtom. Je irelevantné, či poškodený G. spadol na bok alebo na chrbát, podstatnou okolnosťou je, že sa tak stalo v dôsledku konania obžalovaného. To, či bol pred barom ľad, nebolo preukázané a držanie uniformy na rozdiel od názoru obhajoby môže napĺňať skutkovú podstatu žalovaného trestného činu ak sa tak deje s cieľom útoku na príslušníka polície, ako verejného činiteľa alebo s úmyslom brániť mu v služobnom zákroku voči inému páchatelovi.

Obžalovaný konaním opísaným v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku použil násilie voči poškodeným C. O., ktorého potiahol a strčil a A. G., ktorého dvakrát zhodil na zem, zápasil s ním a ktorého potom pred barom držal za nohu a stiahol na ľavé koleno k zemi. Obaja poškodení boli v tom čase oblečení v služobnej rovnošate príslušníka policajného zboru a vykonávali služobný zákrok v zmysle zákona o policajnom zbore, teda mali nepochybne postavenie verejných činiteľov tak, ako to definuje § 128 ods. 1 Trestného zákona. Z konania obžalovaného opísaného v skutku je zrejmé, že takto násilne konal voči verejným činiteľom pre výkon ich právomoci, ktorú uplatňovali v zmysle v skutkovej vete citovaného ustanovenia zákona o policajnom zbore voči G. L.. Obžalovaný tak svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, kedy obžalovaných chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil ani jednu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Naopak, súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti. Prvou z nich je, že obžalovaný spáchal trestný čin verejne /§ 37 písm. f) Trestného zákona/, nakoľko obžalovaný konal pred viac ako súčasne dvoma prítomnými osobami /§ 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona/. Z výpovede všetkých svedkov (vrátane poškodených) vyplýva, že v tom čase sa v bare ako aj pred barom nachádzalo veľa ľudí, čím je splnená vyššie uvedená formálna zákonná podmienka naplňajúca pojem verejného spáchania trestného činu. Súd pri určení tejto priťažujúcej okolnosti však nevychádzal len z tejto formálnej podmienky ale najmä z jej skutočného obsahu. Podstatou a zmyslom ochrany policajtov ako verejných činiteľov je umožniť im plniť úlohy pri ochrane života, zdravia a verejného poriadku a to tak, ako to definuje § 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore. Uvedené vyžaduje, aby policajti mohli tieto právomoci vykonávať v zmysle zákona slobodne a aby im v tom nebolo bránené. Zároveň je potrebné zachovávať autoritu policajného zboru, ktorá je kľúčovým elementom pri naplňaní jeho postavenia a poslania. Obžalovaný verejným napadnutím policajtov túto autoritu príslušníkov policajného zboru ohrozil a urobil tak na očiach verejnosti práve s cieľom ukázať zákazníkom v bare, aký je „hrdina“, že si trúfne aj na policajtov. Preto súd toto jeho konanie posudzoval v kontexte tejto priťažujúcej okolnosti, ktorá nie je zahrnutá v samotnej skutkovej podstate. Okrem toho súd pričítal v neprospech obžalovaného aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, a to práve v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 13/2019, pričom v danom prípade je nutné konanie obžalovaného posúdiť ako pravú recidívu s tým, že obžalovaný prejednaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom. Uvedené okolnosti indikujú nutnosť priznania tejto priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného.

Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 2:0, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 323 ods. 1 Trestného zákona od jedného roka až do piatich rokov postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona upravil tak, že zvýšil jej dolnú hranicu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu odňatia slobody tak vychádzal z trestnej sadzby od 2 rokov a 4 mesiacov až do 5 rokov.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol najmä na dve priťažujúce okolnosti a absenciu akejkoľvek z pohľadujúcich okolností. Tiež prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti opakovane priestupkovo postihnutý, pričom z niektorých jeho priestupkov je zrejmé, že už mal v minulosti problém s užívaním alkoholu a so správaním sa pod jeho vplyvom. Podobne ako G. L. v tomto prípade, aj on v minulosti pod vplyvom alkoholu poškodil zariadenie baru Z. M. a požíval alkoholické nápoje na verejnosti, za čo bol dvakrát postihnutý blokovou pokutou. Nie nezanedbateľným je aj jeho odsúdenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 13/2019, v ktorom tiež pod vplyvom alkoholu poškodil elektrickú rozvodnú skriňu verejného osvetlenia. Z toho jeho minulého protiprávneho konania majúceho povahu priestupkov a trestného činu je zrejmé, že obžalovaný už v minulosti mal problém kontrolovať svoje správanie pod vplyvom alkoholu ale zároveň je aj zrejmé, že toto jeho agresívne konanie má stupňujúci sa charakter. Najprv si to „odnieslo“ zariadenie baru, potom rozvodná skriňa, no a napokon predmetom jeho agresívneho útoku už boli ľudia a to zasahujúci policajti. Je teda na mieste, aby súd pri ukladaní trestu potlačil jeho výchovný účel, ktorý sa zjavne minul účinku nerešpektovaním noriem spoločnosti počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a zvýraznil práve represívnu stránku trestu. Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, ktorý považuje za primeranú a spravodlivú odpoveď štátu na jeho konanie. Pokiaľ si obžalovaný nebol schopný uvedomiť dôsledky svojho konania v čase skúšobnej doby a poučiť sa z predchádzajúceho protiprávneho konania na slobode pri probačnom dohľade, je na mieste, aby o svojom správaní a následkoch svojho konania mal možnosť uvažovať počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd navyše zdôrazňuje, že nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ďalší odklad výkonu trestu nie je v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona možný. Aj bez tejto zákonnej prekážky na podmienený odklad výkonu trestu je podľa presvedčenia súdu vzhľadom na predchádzajúce ignorovanie noriem spoločnosti obžalovaným tak v rovine priestupkovej ako aj v rovine trestnej nutné pristúpiť k uloženiu nepodmienečnej formy trestu odňatia slobody, ktorý bude mať účinok nielen z hľadiska individuálnej prevencie na obžalovaného ale aj z hľadiska generálnej prevencie ako odkaz všetkým, ktorí by mali v budúcnosti úmysel brániť verejným činiteľom pri výkone ich právomoci za použitia násilia.

Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd v súlade so zisteným rozvojom závislosti na alkohole u obžalovaného vyhovel odporúčaniu znalca a návrhu prokurátorky a uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný nielen skutok v prejednávanej trestnej veci ale aj skutok v konaní sp. zn. 9T 13/2019 spáchal pod vplyvom alkoholu a je teda zrejmé, že alkohol u neho vyvoláva agresívne prejavy v jeho správaní, ktoré majú nekontrolovateľný rozmer. Je preto nielen v záujme obžalovaného ale aj v záujme ochrany spoločnosti (čo je účelom ochranných opatrení), aby obžalovaný výkonom ochranného liečenia získal nadhľad nad svojou závislosťou a požívaniu alkoholu sa v budúcnosti vyhýbal, čo bude mať podľa presvedčenia súdu pozitívny vplyv na prevenciu pred podobným správaním obžalovaného v budúcnosti. Napokon obžalovaný nebol schopný bez ochranného liečenia dodržať ani zákaz požívania alkoholu pri nahradení väzby, čo bolo dôvodom na opätovné vzatie obžalovaného do väzby a tiež dôvodom na zhodnotenie záverov znalca o závislosti obžalovaného ako správnych.

Nakoľko poškodení O. a G. si náhradu škody neuplatňovali a poškodená VŠZP, a.s., ktorá si škodu uplatňovala, sa svojich práv poškodeného vzdala, súd u škode týmto rozsudkom nerozhodoval. použil násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť

výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.